

היא בכל מקום. ועל פן נודעים הדברים מפי הנביא, והוא היה מתפונן לומר דבר ממקומו. ואז היו יודעים בני האמונה הללו, מאיזה מקום תלוי הדבר.

פתח רבי אחא ואמר, (שופטים ה) אורו מרוז אמר מלאך ה' וגו'. בא וראה, הפסוק הזה הוא סוד בסודות העליונים. בפעם שהמלאך הקדוש מסר את ביתו בידי הגבירה, כל כלי הזין והקמחים והבליסטראות שלו הפקיד בגדיה, וכל אותם לוחמי הקרב שלו הפקיד עמה. זהו שכתוב (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגברי ישראל, והרי פרשוה. וכשגלחם הקדוש ברופ הוא בקרב, עם אותם הגבורים לוחמי הקרב שאמרנו הוא נלחם, והם נקראים מלמדי מלחמה.

בתוב (שופטים ה) מן שמים נלחמו הפוככים ממסלותם נלחמו עם סיסרא וגו'. ושנינו, בפעם הזו שהתנדבו ישראל לגלות את הרשם הקדוש בכשרם, אז זו (ויקרא כו) חרב נקמת נקם ברית, כנסה את כל חילותיה וכל כלי הזין וכל אותם לוחמי הקרב להלחם בקרב עם (הלבנה) סיסרא, והפוככים היו שופכים אש מלמעלה. ואמר רבי שמעון, כל פוככ וכוכב יש לו שם לבדו, וכלם נקראים בשמות.

אמר להם הקדוש ברופ הוא, הזדמנו לנקם את נקמת בני שתי נקמות אני עתיד להפיר מהם. נקמה אחת של שש מאות מרפכות שהלוה לשר הגדול של המצרים כדי להלחם בקרב עם ישראל, שכתוב (שמות יד) ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים. ומשום כך נדונו בשני דינים -

אשתמודען מלי מפומא דנביאה, והוא הנה מתפנין למימר מלה מאתריה. וכדין הווי ידעי אלין בני מהימנותא, מאן אתר תלייא מלתא. פתח רבי אחא ואמר (שופטים ה) אורו מרוז אמר מלאך ה' וגו'. תא חזי, האי קרא רזא הוא ברזין עלאין. בשעתא דמלכא קדישא מסר ביתיה בידי דמטרוניתא כל זיינין ורומחין ובליסטראות דיליה אפקיד בידיה, וכל אינון מגיחי קרבא דיליה אפקיד עמה. הדיא הוא דכתיב, (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל, והא אוקמוה, וכד אגח קדשא בריך הוא קרבא, באינון גבורין מגיחי קרבא דקאמרן אגח, ואינון אקרון מלומדי מלחמה.

בתיב (שופטים ה) מן שמים נלחמו הפוככים ממסלותם נלחמו עם סיסרא וגו'. ותנן, בהאי שעתא דאתנדיבו ישראל לגלאה רשימא קדישא בבשרהון, פדין האי חרב נוקמת נקם ברית, פנש כל חילא דיליה, וכל זיינין, וכל אינון מגיחי קרבא, לאגחא קרבא עמיה (נ"א דסיטרא) דסיטרא. וכוכבייא הווי אושדין נורא מלעילא. ואמר רבי שמעון, כל פוככ וכוכב אית ליה שמה בלחודוי, וכלהו בשמהן אקרון.

אמר לון קדשא בריך הוא, אתעתדו לנקמא נוקמא דבני. תרי נוקמי אנא זמין לאתפרעא מניהו. חד נוקמא דשית מאה רתיכין דאזיף ליה לרברבא דמצראי, בגין לאגחא קרבא בהו בישראל. דכתיב, (שמות יד) ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים. וחד נוקמא דבני, דעאקו להו עד השתא. ונקמה אחת של הבנים שלי, שהציקו להם עד עכשו. ומשום כך נדונו בשני דינים -

אָחַד בְּמִים וְאֶחָד בְּאֵשׁ. בְּמִים, שְׁכָתוּב (שׁוֹפְטִים ה) נֶחַל קִישׁוֹן גִּרְפֶּם. בְּאֵשׁ, שְׁכָתוּב הַכּוֹכְבִים מִמְּסֻלוֹתָם.

וּבְאוֹתָם הַכּוֹכְבִים יֵשׁ פּוֹכֵב אֶחָד שְׁלֵא בָּא לְאוֹתָהּ הַנֶּקְמָה, וְהַתְּקַלֵּל לְעוֹלָמִים, שְׁפָאֶשֶׁר מִתְּחִיל לְהָאִיר, בְּאִים שְׁאֵר הַכּוֹכְבִים וּבּוֹלְעִים אוֹתוֹ וְאֵת כָּל סִיעָתוֹ, וְכֵלָם אוֹבְדִים יַחַד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אוֹרוֹ מְרוֹז אָמַר מִלֶּאֶף ה'. וְכִי יֵשׁ רְשׁוֹת לְמִלְאָךְ בְּזָה? אֵלֹא זֶה הוּא הַמִּלְאָךְ שְׁכָתוּב בּוֹ (שְׁמוֹת יד) וַיִּסַּע מִלֶּאֶף הָאֱלֹהִים הַהֶלֶךְ לְפָנָי מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל. וְזֶה הוּא שְׁכָל הַקְּרֻבוֹת הֵן שְׁלוֹ.

כִּי לֹא בָאוּ לְעֶזְרַת ה' - כְּשִׁינְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים. לְעֶזְרַת ה' בַּגְּבוּרִים - עִם אוֹתָם שְׁשִׁים גְּבוּרִים שֶׁהִזְדַּמְנוּ בְּקֶרֶב עִם סִינְיָא. וְהַמִּלְאָךְ הַזֶּה, הַסּוֹד שֶׁל כָּל הַדִּינִים וְהַקְּרֻבוֹת שֶׁל הַמִּלְאָךְ הֵם בְּרִשׁוֹתָו, וְעַל כֵּן אָמַר מִלֶּאֶף ה', וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית מוה) הַמִּלְאָךְ הַגָּאֵל אֶתִּי וְגו', וְהָרִי פָרְשׁוּהָ הַחֲכָרִים. וְזֶה עֲתִיד לְהֵיוֹת עֲלִיּוֹן וְנִכְבַּד לְעֲתִיד לְבֹא, וּבְזָה יִתְגַּדֵּל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וּבְזָה עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַפְרֵעַ מִהַעֲמִים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת.

וְעַל זֶה פָּתוּב (יִחֻזְקָאֵל לח) וְהַתְּגַדְלֹתִי וְהַתְּקַדְשֹׁתִי וְגו'. הִלְכוּ עַד שֶׁהִגִּיעוּ אֶל רַבִּי שְׁמַעוֹן. כִּיּוֹן שָׂרָאָה אוֹתָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הִנֵּה הַשְּׂכִינָה פָּאֵן, וְדַאי צְרִיכִים אֲנוּ לְהַחְזִיק טוֹבָה לְפָנָי שֶׁל הַשְּׂכִינָה.

פָּתַח וְאָמַר, (בְּרֵאשִׁית כט) הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל וְגו'. הַפְּסוּק הַזֶּה פָּרְשׁוּהוּ, שְׁפָאֶשֶׁר יִשְׂרָאֵל יִתְעוֹרְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה יִשׁוּבוּ לְאַרְצָךְ הַקְּדוֹשָׁה וְיִתְקַבְּצוּ מִן הַגְּלוּת. שְׁהָרִי וְדַאי יוֹם אֶחָד

וּבִגִּין כֶּן אֶתְדַּנּוּ בְּתַרְיֵן דִּינִין, חַד בְּמִיָּא, וְחַד בְּאֵשׁ. בְּמִיָּא, דְּכִתִּיב, (שׁוֹפְטִים ה) נֶחַל קִישׁוֹן גִּרְפֶּם. בְּאֵשׁ, דְּכִתִּיב הַכּוֹכְבִים מִמְּסֻלוֹתָם.

וּבְאִינוּן כְּכַבְיָא, אִית פְּכָבָא חַד דְּלֹא אֶתָּא לְהַהוּא נוֹקְמָא, וְאֶתְלַטְיָא לְעֵלְמִין, דְּכַד שְׁאֵרִי לְאַנְהָרָא, אֶתָּאֵן שְׁאֵר כְּכַבְיָא וּבִלְעִין לִיה, וְלְכָל סִיעָתָא דִּילִיה, וְאֶתְאַבְדִּידוּ כְּלָהוּ כְּחֻדָּא. כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר, אוֹרוֹ מְרוֹז אָמַר מִלֶּאֶף יי'. וְכִי רְשׁוֹת אִית לְמִלְאָכָא בְּהָאִי. אֵלֹא דָּא הוּא מִלְאָךְ, דְּכִתִּיב בֵּיה (שְׁמוֹת יד) וַיִּסַּע מִלֶּאֶף הָאֱלֹהִים הַהוֹלֵךְ לְפָנָי מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל.

וְדָא הוּא דְּכָל קְרַבִּין דִּילִיה אִינוּן. (דף ע"ד ע"א) כִּי לֹא בָאוּ לְעֶזְרַת יי', כַּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים. לְעֶזְרַת יי' בַּגְּבוּרִים, בְּאִינוּן שְׁשִׁים גְּבוּרִים כַּד אֶזְדַּמְנוּ קְרַבָּא עִם סִינְיָא.

וְדָא מִלְאָךְ, רְזָא דְּכָל דִּינִין וְכָל קְרַבִּין דְּמִלְכָּא בְּרִשׁוֹתֵיהָ. וְעַל דָּא אָמַר, מִלְאָךְ יי'. וְדָא הוּא דְּכִתִּיב, (בְּרֵאשִׁית מוה) הַמִּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי וְגו', וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא. וְדָא זְמִינָא לְמַהוּי עֲלָאָה וַיִּקְרָא לְזְמִנָּא דְּאֶתִּי. וּבְדָא יִתְרַבִּי שְׁמָא קְדִישָׁא. וּבְדָא זְמִין קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְפְּרָעָא מֵעַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִחֻזְקָאֵל לח) וְהַתְּגַדְלֹתִי וְהַתְּקַדְשֹׁתִי וְגו'. אֲזֵלוּ, עַד דְּמָטוּ לְגַבְיָה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. כִּיּוֹן דְּחָמָא לוֹן, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא שְׂכִינְתָּא חָכָא. וְדַאי צְרִיכִין אֲנִן לְמַחְזֵק טִיבוּ לְאַנְפֵי שְׂכִינְתָּא.

פָּתַח וְאָמַר (בְּרֵאשִׁית כט) הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל וְגו'. הָאִי קְרָא אוּקְמוּהָ, דְּכַד יִשְׂרָאֵל יִתְעוֹרוּן תִּשְׁוּבָה לְקַמֵּי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּזִכּוֹ אוּרְיִיתָא יִתּוּבוּן לְאַרְעָא קְדִישָׁא, וְיִתְפַּנְשׁוּן מִן גְּלוּתָא. דְּהָא וְדַאי יוֹמָא חַד יְהֵא גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִתִּיר. דְּדָא הוּא דְּכִתִּיב, (אִיכָה א)